ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7710
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937

Σελὶς 6 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07. Τῶν ἁγίων Πατέρων

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΠΕΘΕΩΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΚΑΤΑΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς πόλεως εἶχον κατέλθει, διὰ ὑποδεξιθῶν τὸν ἐθνικὸν Κυβερνήτην, ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀγ. Οἰκονόμου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Διοικήσεως κ. Φιτσόπουλος, ὁ Νομάρχης Ἰωαννίνων, ὁ διοικητὴς τῆς μεραρχίας, ὁ νομάρχαι Θεσπρωτίας, Ἄρτης καὶ Πρεβέζης κ. κ. Τζιτάκης, Βαλλάκης καὶ Ἀναναΐδης, οἱ πρόεδροι 257 κοινοτήτων καὶ ἀπειρον ἄριθμὸν κόσμου. τὸ ὁποῖον κατέμενε τὸν περὶ τὸ ἀεροδρόμιον ἀποπεραιμένον χῶρον καὶ τὴν μακὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων. Εἰς τὰ πρόσωπα τῶν μυριάδων τοῦ ἀναγνώστου λαοῦ ἀπεικονίζετο ἡ ἄλις χαρὰ διὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ συνοδεύοντες ὑπουργοὶ ἀπεβιβάσθη ἐκ τοῦ ἀεροπλάνου τὴν 9.12' π. μ. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποδοθῇ πιστὸς τὸ μεγαλειῶδες τῆς γενομένης ὑποδοχῆς.

Αἱ χιλιάδες τοῦ συρρεύσαντος ἀπὸ ἀκαταπαύστους ἐξωτικραυγάζουν:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

—Ζήτω ὁ Μεταξᾶς!

—Ζήτω ὁ ἐθνικὸς καὶ μεγαλουργὸς Κυβερνήτης!

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατασυγκινημένος, ἐχαιρέτα τὰ ἐξαλλα πρὸ τὴν ἐνθουσιασμὸν πλήθη καὶ ἀρετήρει μὲ χαρακτηριστικὴν συγκίνησιν τὰς πέριξ, γνωρίμους εἰς ὅλον ἀπὸ τοὺς πολέμους τοῦ 1912—1913, τοποθεσίας.

Κατ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπεβιβάζετο τοῦ ἀεροπλάνου, ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου, τὸν ὁποῖον ἐπαπάντζεν μουσικὴ τῆς φρουρᾶς, καὶ οἱ ὁδοκτθέντες αὐτὸν ἐπίσημοι τὸν χαιρέτων, ὁ λαὸς ἐξεκολούθει νὰ φωνορραυγάζῃ ἐνθουσιαδῶς, ἐνῷ

Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, μὲ ἐπικὴ ἄλλους Μητροπολίτας, Λευκάδος, Παραμυθίας, Πρεβέζης κλπ. τὸν ἠγκάλιζε κ. τὸν ἠσπάζετο.

Μετὰ ὀλιγόστειμον ἀνάπαυσιν εἰς τὸ γράφειον τοῦ Ἀερολιμένος, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά, ὁ κ. Πρωθυπουργοὶ ξηνοῦνος ἐπ' ἐνδεικφέροντος διαρρόους πληθυρορίας διὰ τὴν Ἤπειρον, ὁ κ. Μεταξᾶς, ὑπὸ τὰς συνεχεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους, ἐπέβη τοῦ ὀτοκινήτου δι' Ἰωάννινα.

Κατ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἔχον παρατεχθῇ τὰ σωματεῖα καὶ αἱ ὀργανώσεις μετὰ τῶν λαβάντων των, τὰ σχολεῖα καὶ πλήθη ἀπὸ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἠπείρου. Ἡ διαδρομὴ, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, ὑπῆρξε δυσχερής, ἀλλ' ἐξόχως ἐνθουσιαστική, ἀτμήσασε δὲ ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διήλθε διὰ τῶν ὁδῶν Μ. Ἀλεξάνδρου, Ἀνεξαρτησίας καὶ Ἀδέρφαρ καὶ κατέλιγξεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀκροπόλι Παλλάς».

Ἂς σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀεροπλάνου, ὅταν οὗτο διήρχετο ὑπεράνω τοῦ Μιζικίνου, κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἔκαμε τοῦτο τρεῖς γύρους ὑπεράνω τοῦ ἱστορικοῦ ὀχυροῦ, τὸ ὁποῖον ὁ ἐκ. Πρωθυπουργὸς παρεκήρει μὲ ἐκθυλον συγκίνησιν.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

"Ἀμα τῇ ἀνόδῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὁ δήμαρχος κ. Βλαχλείδης τὸν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

«Ἐξοχότατε κ. Πρόεδρε,

»Ὁ λαὸς τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ μετ' αὐτοῦ σύμπας ὁ ἠπειρωτικὸς λαός, θαυμάσας ἀκριβῶς τοῦ μεγαλειώδους καὶ θἐνοσιωνικοῦ ἔργου σας, παρακολουθῶν μὲ ἀλληκρινῆ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐθνικὴν ὑφηρανὶν τὸν μεγάλον καὶ δόκολον, ἀλλ' ὡραῖον καὶ ὑπέροχον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς Ἐξοχότης ἐνέλαβεν ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ προόδου, ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορίας τοῦ Κράτους, τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἀνορθώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου προσῆλθε μὲ ἔνα πάλμον, ἴνα ὑποδέξῃ εἰς ὑμᾶς, τὸν ὑπέρχον ἀρχηγὸν καὶ πρῶτον συνεκλεστὴν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξημουργίας, τὸν ἀτκράδιον χαιρετισμὸν σου ἐπὶ τῇ ἀφίξει σας εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν πρωτεύουσαν. Ὁ λαὸς τῶν Ἰωαννίνων ἐκφράζει δ' ἐμοῦ τὴν θερμὴ ἐκτιμησιόσυνην του διὰ τὰ συνεπεῖς ἀποθέτα καὶ συνεπούμενα ἔργα τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας καὶ ἐν τῇ ἠθικοτέρᾳ μας παρρίδι μὲ τὴν ἀκάματον ἐνεργητικότητα τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος γενικοῦ γραμματέως κ. Φιλοσοφοπούλου, μὲ βαθὺ δὲ συναίσθημα τὴν ὑποχρεώσεσὶν του πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν ὑφ' ἡμᾶς ἐθνικὴν Κυβέρνηση διὰ τὴν ὑπέρχον προσπάθειαν νὰ ἀγκλάδεται, ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι πάσοεται παρὰ τὸ πλευρὸν ὑμῶν, πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος ὁπαδὸς καὶ φρουρὸς τῶν μεγάλων πατριωτικῶν ἀποφάσεων σας ὑπὲρ τῆς ἐθνηερίας, τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος.

»Μὲ τὰ συναισθήματα ταῦτα ὑποδεχόμενοι ὑμᾶς, χαιρετίζομεν εὐφροσύνης τὴν ἄφιξιν τῆς Ἡμετέρας Ἐξοχότητος εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν πρωτεύουσαν μὲ ἐν ἐγκάρδιον «καλῶς ἤλθετε» ἀναφωνοῦντες:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

—Ζήτω ὁ ἐθνικὸς μας κυβερνήτης!

—Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις!

Ἀκολούθως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντᾶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Βλαχλείδη ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

"Ἀγαπητοὶ Ἠπειρῶται,

Ἔμαι ἀκόμη γεμᾶτος ἀπὸ συγκίνησιν ἀπὸ τὴν ἀλόθεραν ὑποδοχή σας, ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ σας καὶ ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην σας τὴν ὁποίαν μοῦ δείχνετε, μὲ τοὺς λόγους σας καὶ μὲ τὴν ἐμφανισίν σας. (Ζητωκραυγαί, εἴμαστε δικοί σου ἐθνικὲ κυβερνήτα). Διότι δοσι κυβερνοῦν ἔναν τόπον θέλουν νὰ βλέπουν ὅτι καὶ ὁλαὸς ἔχει πίστην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς αὐτούς. (Ζητωκραυγαί νὰ μᾶς ζήσῃς! Μᾶς ἔχεις δλους! Ἡ ψυχή μας δική σου!) Διότι ἄλλως καὶ ἡ ψυχὴ αὐτὴ ψυχραίνεται. Ἀλλὰ ὅταν ἤθθα ἐδῶ μαζὸ σας καὶ ὅταν εἶδα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ, εἶμαι, καὶ ἐγὼ μαζὸ σας γεμᾶτος ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Ἐνθουσιάδεις ἐπευφημίαι.

»Εἶχα πολλὰ χρόνια νὰ ἔλθω εἰς τὸν τόπον σας, πάρα πολλὰ χρόνια σχεδὸν μιὰ γενεά. Εἶναι 29 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἐπολεμήσαμε εἰς αὐτὰ τὰ βουνὰ τὰ ὁποῖα εἶναι γύρω σας. Ἀπὸ τότε ἕως τώρα ἀκούω πολλὰ διὰ τὴν Ἤπειρον, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἀκούω ταπτικὰ καὶ μὲ ἐπιμονὴ εἶναι ὅτι ἤτο μιὰ χώρα ἐγκαταλελημμένη ἀπὸ τὸ κράτος (ζητωκραυγαί). Σὺ μᾶς ἔσωσες σωτῆρα μας), ἀκούω διαρκῶς τὸ παρόμονον τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ ὅτι ἔθν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος.

»Καὶ ὡς τόσο βέβαια εἴχατε καὶ βουλευτάδες καὶοῦπουργοὺς καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐνδιαφέροντο καὶ δι' ἐσᾶς. Ἀλλὰ ἐμόλα ταῦτα δὲν ἐβλέπεσμε τίποτε. Ἐν μέρει δὲ δὲν ἔχετε καὶ δίκαιον.

»Δὲν εἴσασστε σεῖς μονάχα ἐγκαταλλελειμένοι. Ἔτσο δλη ἡ Ἑλλὰς ἐγκαταλελημένη ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἀφοῦ ἦτο δλη ἡ Ἑλλὰς ἐγκαταλελημένη ἀπὸ τὸ κράτος, εἴσασστε καὶ σεῖς μαζὸ μὲ δλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰτχομεν, βλέπετε, τότε τὸν πολιτικὸν κόσμον ὁ ὁποῖος μᾶς διοικοῦσε.

Ἀλλ' ὁ πολιτικὸς αὐτὸς κόσμος, εἶχε πολλὲς ἄλλες σκοτοῦρες. Εἶχε νὰ σκεφθῇ δὰ πολιτειακὰ ζηήματα, δι' ἀρθρα Συνταγμάτων καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἄς σᾶς ἔπερνε ὁ Λοῦρος τὰ σπαρτά σας. "Ἔπρεπε νὰ σκεφθοῦν διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα. "Ἔπρεπε δηλ. νὰ σκεφθοῦν ἂν θὰ ἔπρεπε αἱ γυναῖκες νὰ πάρουν ψῆφον δημοτικὴν ἢ καὶ βουλευτικήν. (Γέλωτες) Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ κανεὶς δὲν ἐνόριζε τὰ κυτάζη τὸν τρόπον ποῦ δουλεάετε καὶ ἂν ξέρετε νὰ κάνετε τὰς δουλιές σας, ἂν ξέρετε νὰ ἐργασθῆτε τὴς Ἑλλής σας, (φωναί: "Ἐχετε δίκηο, ἔτσι εἶναι). Τοὺς ἀποσχολεῦσαν βλέπετε τὰ ἄλλα ζητήματα τὰ σοβαρά! Θὰ πάρουν ἢ γυναῖκες ψῆφο ἢ ὄχι; Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ Σεῖς δὲν εἴχατε ψωμί ,νὰ φᾶτε καὶ ἐσκέπτετο τὸ Κράτος καὶ ἐὰν θὰ εἴχε τὰ μέσα νὰ σᾶς στείλῃ καὶ καλαμπόκι ἀκόμη διὰ νὰ ζήσετε.

Μὲ τέτοιους βέβαια δρομοι, ἐμείνατε ἐγκαταλελειμένοι. Ἐφωνάζατε δλοι ὅτι δὲν ἔχετε δρόμους καὶ οἱ βουλευταί σας τὶς φωνὲς αὐ.ὲς τὶς πνίγανε οἱ ἄλλα ζητήματα. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ βρήκατε κανείς. Μάλιστα μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὴν ἐγκατάλειψί σας, δὲν ἤταν ἀνάγκη νὰ τὴν δῶ. Τὴν ἤξερα. Καὶ τώρα ποὺ τὴ βλέπω μὲ τὰ μάτια μου, βλέπω ὅτι ἀπὸ τότε ποὺ εἶδα τὴν Ἤπειρο διὰ πρωτὴν φοράν, πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν, μέχρι τώρα δὲν εἶδα καὶ μεγάλη διαφορά νὰ ἔχῃ ὁ τόπος εἰς τὴν πρόοδον.

Τὸ μόνο ποὺ βλέπει κανένας εἶναι ἡ πρόοδος ἡ ἰδιωτική. Εἶναι ἡ πρόοδος τῶν Ἠπειρωτῶν. Βλέπει κανένας ἐδῶ πεισοσότερον ἀκόμη ὅτι τὰ παιδιὰ ἔχουν ἀκόμη μεγαλείτερον πόθον διὰ τὴν πρόοδον καὶ αὐτὸ εἶναι εὐχάριστον. (Ζητωκραυγαί, ζήτω ἡ νεολαία). Τώρα τὸ Κράτος εἶ.ε διαφορετικόν. Δὲν ἐνδιαφέρεται σὰν διὰ νὰ μάτα αὐτε διὰ παρατάξεις. Τὸ Κράτος τώρα ἐνδιαφέρεται μόνον καὶ μόνον ἢιὰ τὸ πᾶς θὰ εὐημερῆσῃ ὁλόκληρος ὁ λαός, πᾶς θὰ προοδεύσῃ καὶ πῶς θὰ φαγῆ ἀντάξιος τῆς Ἑλλάδος. (Φωναί: Ζήτω ὁ πραγματικὸς κυβερνήτης.

"Ἠπειρῶτες! Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἔχετε δλοι σας πλήρη τὴν συναίσθησι περὶ τοῦ ποῦ εἴχαμε φθάσει πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν. Θὰ σᾶς τὸ πῶ ὀλίγον ἀργότερα. Ἐκεῖνο βέως τὸ ὁποῖον ἦτο φοβερόν, ἦτο ὅτι καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κόμματα τὰ πολιτικά, ἔχον παραλύσῃ δλως διόλου. Ἀφοῦ ἀπέθαναν οἱ ἀρχηγοί των οἱ ὑπαρχηγοὶ διαρρέθκαν.

Εἰς δλην τὴν Ἑλλάδα ἐσηκόνετο μία μεγάλη κόκκινη σημαία καὶ ἐτσιμοξόντανε κολλες μικρότερες σημαιοδλεςκόκκινες χιὰ τὰ ὀφιαθοῦν μέσα εἰς τὰ σημεῖα τὰ πειο ζωτικὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς στρατῶνας, εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ Πανεπιστήμια τὰ ἐργοστάσια, εἰς τὸ σπιτι τοῦ ἀγρότου. Καὶ μία μέρα θὰ ἐπνίγετο αὐτὸς ὁ τόπος μέσα εἰς κατακλυσμὸ ἀπὸ τὸ κόκκινον χρῶμα, ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος. Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν, μέσα εἰς αὐτὸν τὸν κίνδυνον τὸν φοβερὸν, ἀνέτειλε ἡ 4 Αὐγούστου.

Τώρα τί σᾶς ἔθωκεν ἡ Κυβέρνησις μου; Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὰ ἀπομνημήσω, διότι δλοι τὰ γνωρίζετε. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σᾶς τονίσω τὰ ἑξῆς: Πρῶτα-πρῶτα σᾶς ἔκαμα τὰ αἰσθανθῆτε μὲ ὑπερηφάνειαν δτι εἶσθε Ἕλληνες. (Ζητωκραυγαί). Τὸ εἴχατε λησμονήσει αὐτό. Σᾶς ἔθωκε τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, δτι ἡμπορεῖτε νὰ κοιμᾶσθε ἥσυχοι εἰς τὸ σπῆτι σας χωρὶς νὰ διατρέχῃτε τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὴν μιὰ ἡμέρα εἰς τὴν ἄλλην νὰ κρεμιοθῆτε ἀπὸ τοὺς ἀνατροπεῖς. Σᾶς ἔθωκε τὸ αἴσθημα δτι τὰ σύνορά μας εἶναι ἰσχυρὰ καὶ δτι δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ διατρέξῃ κίνδυνον ἡ ἀκεραιότης τῆς χώρας μας. Τὸν στρατόν μας τὸν θεωρομεν ὡς τὴν μεγάλην ἀσπίδα ἡ ὁποία καλύπτει τὸ σῶμα τῆς πατρίδος.

»Σᾶς ἔδωκε ἡ Κυβέρνησίς μου τὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς διότι ἀν ἡ κατάστασις ποὺ ἔπεικαιοῦσε πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξακολοῦσε μὲ τὰ φοβερὰ ἐγκλήματα καὶ μὲ τὴν δυσφυγὴ τοῦ συναλλάγματος, δὲν ἠξέρω ἀν αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ δραχμὴ ποὺ ἔχης εἰς τὴν τσέπι σου θὰ ἀξίζε καὶ ἕνα μονόλεπτο ἀκόμη.

»Σᾶς ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις μου φιλεργατικὴν τάξιν ἀγαπημένη μὲ τὸ ἔθνος, ἀγαπημένη μὲ τὴ πατρίδα. Ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐργάζεται πλέον ὡς ἕνα μέρος τοῦ συνόλου, ἐνῷ πρὶν τὴν ἐθεωροῦσατε δλοι σας ἐχθρὸ τῆς πατρίδος.

"Ενα πρᾶγμα ζητῶ ἀπὸ δλους σας ἀνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ γνωρίζετε δτι αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς ἐθημερίας τὴν ὁποίαν περνᾶμε μὲ ἐλπιδα νὰ γίνωμεν ἀκόμη καλύτεροι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκμηδεεισοῦῃ. Ἂν δὲν ἐἶσθε πιστοὶ δλοι σας πρα—πέρα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἂν δὲν φυλάγεσθε δλοι σας ἀπὸ κάθε λασπλἀνον. Ἡ ἐὐτυχία θὰ εἶναι δική σας, ὅταν φυλάγεσθε πρωῖ, βράδυ, νύχτα καὶ ἡμέρα καὶ ὅταν θυμᾶσθε νὶ εἴσασστε ,πρὶν καὶ δτι ἂν ποτὲ ἀφίσητε νὰ ἐπανέλθῃτε ὄχι μονάχα θὰ φθάσετε ἐκεῖ ποὺ εἴσασστε πρὶν ἀλλὰ καὶ ἀκόμη χειρότερα.

Λοιπὸν ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς καταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐθημιουργήσατε μαζὶ μου, ὁπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως. Νὰ μὴν ἀφίνετε νὰ πλανηθῆτε ἀπὸ κανένα.

Ἀποτείνομαι πρὸς τοὺς ἀγρότας. Γνωρίζετε δλοι σας τὸν Νόμον τὸν ὁποῖον ἐκόμαμε διὰ νὰ σᾶς ἐξασφαλίσωμεν ἀπὸ τὰ χρέη. Μὴ νομίσητε δτι δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἠθελήθησαν ἀπὸ τὸν Νόμον αὐτόν. Καὶ δλοι προτιμῆσαμεν νὰ τοὺς ἀθκησωμεν δι σᾶς τοὺς ἀγρότας. Διότι σεῖς ἀποτελεῖτεαι τὴν βάσιν, τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Ἔθνικοῦ μας οἰκοδομήματος.

Ἀλλὰ τώρα ἐγὼ ὁ ὁποῖος σᾶς τὸν ἔδωσα αὐτὸν τὸν νόμον, ἔχω νὰ ζητήσω καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἀγρότας ἕνα πρᾶγμα: Τὸ ὅτι δὲν πρέπει ἀπὸ δὰ καὶ πέρα νὰ σπαταλᾶτε ἀσκόπως τὸ χρῆμα σας. Ζητῶ ἀπὸ σᾶς δπως ἐκεῖνο τὸ χρῆμα ποὺ θὰ σᾶς περισσεύσῃ καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς δίδῃ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ θεοῦ καὶ μὲ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα θὰ κάμωμεν διὰ τὸ χαιῆρι σας, αὐτὸ τὸ χρῆμα ποὺ θὰ σᾶς περισσεύῃ καὶ θὰ σᾶς περισεύῃ ἐννοῶ νὰ τὸ ἀποταμιεύσετε.

»Τὸ ἀπαγορεύσαμε γιὰ τὸ καλό σας καὶ γιὰ καλὸ τοῦ σπιτιοῦ σας. Πρέπει τὴν ἀπαγόρευσι αὐτὴν νὰ τὴν σέβεσθε. Δὲν ἔχει πλέον γλέντια καὶ σκορπίσματα τοῦ χρήματος, ἀλλὰ ἀποταμίευσαν γιὰ νὰ εἶσθε ἀσφαλεῖς ἀπὸ τὰ ἔλθουν καὶ χρόνια ὄχι καλά. Τότε, θὰ βρῆτε τὸ ἀποκοῦμι σας.

»Ζητῶ ἀπὸ σᾶς νὰ χρησιμο-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ)

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

"ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΔΥΟ ΚΥΡΙΩΝ,,

ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗ

Ὁ Βενετιανὸς κωμῳδιογράφος Κάρλο Γκολντόνι, τοῦ μὲ τὰ χαριτωμένα του κωμῳδία «Ὑπηρέτης δύο κυρίων» ἔλαβε τὴν παρακάτω σεις τὴς φετινῆς ἐκτης θεατρικῆς περιόδου ἡ Ἑθνικὴ μας σκηνὴ, κατέχει ἐξαιρετὴν θέση τόσο στὴ Ἰταλία ὅσο καὶ ἀλλοῦ ἐκεῖ ἔνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους μεταφραστὲς τοῦ, δύο καὶ στὸ σκηνόσημα μὲ τὴ μεγάλη του θεατρικὴ πιὰ σιγκὴ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τὴς κωμῳδίας χαρακτήρων. Ὅς τὴν ἐποχὴ τοῦ Γκολντόνι κωμῳδία ὁ κωμῳδὸς τοῦ ποιοῦ καιροῦ, ποὺ πολὺ πρόχωρε μὲ βόνν δὰ τὴ γνωστὴ ὑπόθεσι τοῦ ἔργου, αὐτοαγοῦστιστικὸς διαλόγους πρασωπίδες κι ἀρκετὲς τυπικὲς ἐνδυμασίες, ἔπαν, μὲ τὶς ρὶζικὲς τοῦ μεταρρυθμίσεις καὶ τοὺς νεωτερισμοὺς του ἔδωσε κανόνας μορφὴ στὸ θέατρο. Καθὼς ἄρκετὰ καὶ διασκεδαστικὰ τόνα. Τὰ σπαστὰ αὐτὰ βρίσκονται καὶ στὴ κωμῳδία «Ὑπηρέτης δύο κυρίων» τοῦ ἀνεβάσθη κε τὸν περασμένο μῆνα καὶ εἶνε ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ ἔργα τῆς παραγωγῆς του, μιὰς ἐξαιρετικῆς παραγωγῆς ποὺ μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν κατὰ Κλεντσὸν κατὰ Λόρε στὸ Βέγκα. Τὸν σεν ἐνεπρέπη δυὸ κυρίων» παρουσιάζει ἀνάγκεμε τὴ δεξιοτεχνία τοῦ διαφόρους τύπους τοῦ κειροῦ τοῦ, γύρω ἀπὸ μιὰ ἀπλῆ ἀπόδειξη μὲ τὴν ὁποία θέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὸ κοινὸν καὶ τὸ αὐτιμε. Ἡ παρουσιαστὴ του ἔπαν μὲ μοναδικὴ θεατρικὴ ἀθανασία ἐκεῖνος Μπεντιβόλιο στὴ Βενετία ἔρχεται γιὰ νὰ διεκδικήσῃ τὴ δικαιοσύνη τὴς ἀπὸ τὸν ἔμπορο Πεντάλονε, γιομένη ὀντιρὶ τὰ ἡ Βεατρίκη, ἀδερφὴ τοῦ Φρεδερίκου Ρεστόνι, στὸν ὁποῖον ὁ Πεντάλονε εἶχε ὑποσχεθεῖ νὰ δώσῃ τὴν κόρη του Κλειρίτη, ἀλλ' ἐαν ἔλαβε πάιε σὲ μιὰ συμπλοκὴ ἀνάμεσα τὴν ἀρφοῦδόνσα μὲ τὸ Σόλβιο ποὺ τὴν ἀγαπᾶ. Ἡ Βεατρίκη ποὺ παρουσιάζεται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδερφοῦ τὴς κι ἀπμένει στὴ πρώτη συμφωνία, ἔχει μιὰ ζωὴ καὶ τὸν ὑπηρέτη Τρουφαλντίνο ποὺ στὸ μεταξὺ γνωρίζεται μὲ τὸν Φλορίντο Ἀρετοῦζι, ποὺ ἀνεκρὴ τὴ Βεατρίκη κι ἔρχεται νὰ τὴν συναντήσῃ Βενετία.Ἐτὸ διάστημα αὐτὰ ὑπηρετάντας καὶ τοὺς δύο κυρίους δημιουργεῖ ποίημα ἐπεισόδιο ποὺ κάνουν τοὺς ἐραστὲς νὰ ποιήσουν ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον τὸν χάβρα. Κι' ὅταν τὴ τελευταία στιγμὴ ἀποφασίζουν ἀπὸ τὴν ἀπαιτῆσεις τοῦ ν' αὐτοκτονήσουν, ἀντικρύζοντα ἀτὸ χάλι τὴς λεκάνας, ἐρχόμενο ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ Σόλβιο ποὺ τὴν ἔρχεται νὰ ἀντικρύσῃ τὸ ἀνάστασιο πρόσωπο τοῦ Πεσκοῦλα. Καὶ τὸ αὐτοχυσένο τέλος ἔρχεται μὲ τὴν ἀποκαλύψη τοῦ Τρουφαλντίνο ὅτι ἡ ἀδερφὴ κι' αὐτὸς εἶ.ε τὴν ὑπηρέτρια τοῦ Πανταλόνε Σμεραλδίνα.

Ἡ κωμῳδία αὐτὴ εἶνε τὸ δεύτερο ἔργο τοῦ Γκολντόνι ποὺ παρουσιάζει ἡ ἑθνικὴ σκηνὴ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀριστουργηματικὴ «Λουκρέτια» ποὺ ἀνεβάσθη στὴν πρώτη θεατρικὴ περιόδο. Βέβαια ἡ ἀλκὴ τὴς ἐπιφάνειας εἶνε σωστικὴ ἀλλ' ἡ κωμῳδία αὐτοῦ τοῦ τόπου ἀποτελεῖ ἕνα πραγματικὸ ἀεκόρασμα μετὰ ἀπὸ τὴ παρλοτοῦ δυνατὸν ἔργων. Κι ἔπειτα ἀπὸ τὴ δραματικὴ ἀνέκδοτα τῶν «Πιθῶν κόπτα» τὴς λεξικὲς ἡ ἑλκυγὴ τὴς ἦταν ἐκπολὺ ἐπιτυχμένα. Τὸ ἀξιόλογο αὐτὸ θεατρικὸ ποίημα ἀνεβάσθηκε μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια. Πάνω τὸ ἀπαρρεστέρα σκηνικὸ τοῦ πλαίσια ἐκε συμπεριλαμβάνει τὶς ἐνδυμασίες τὴς ἐποχῆς καὶ μπιαν τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἔργου. Τὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα ἀπέδοσε ἀκριβῶς τοὺς χαρακτηριστικοὺς τύπους τοῦ Γκολτόνι, ἀξίζει ὅμως ἰδιαίτερα νὰ σημειωθῆ στὸ ὁλοκληρὸ τὸ ἀνέβασμα ὅτι ἔγινε. Ἡ φετινὴ ἐπιτυχία τοῦ ἀρχείου θεατρικοῦ τὴς ἀρχίσε ἀπὸ 23 Ἰουνίου τὸν «Ἑσκιαλὸ» τοῦ Εὐριπίδη καὶ τὴν ἐπανάληψη τὴς «Ἠλέκτρας».

ΘΕΟΔ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗΣ

Η ΧΟΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Τὸ γυμνάστηρον τῆς «Πανελλήνιος» μετὰ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας ἄγκας τὴς Βορείου Πελοποννήσου καὶ τὴς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τοῦ Ἀρπαστεῖου, ἔγνάρισε καὶ χθὲς ἕνα νέον ἔξοχον ὀμαλότυχος θέαμα μὲ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν μας σχολείων, Εὐμρεπῶς διοικοκυρμένον μὲ σημαίας καὶ πρὸ τῆς κατεκοκυρμένης ὄψης ἔχει νὰ γοητεύῃ ἀπὸ τοιοῦς καὶ ἀγρίους τὸν ἔξοχον ὀμαλότυχος θέαμα μὲ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν μας σχολείων, Εὐμρεπῶς διοικοκυρμένον μὲ σημαίας καὶ πρὸ τῆς κατεκοκυρμένης ὄψης ἔχει νὰ γοητεύῃ ἀπὸ τοιοῦς καὶ ἀγρίους τὸν ἔξοχον ὀμαλότυχος θέαμα μὲ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν μας σχολείων, Εὐμρεπῶς διοικοκυρμένον μὲ σημαίας καὶ πρὸ τῆ